

13

USTAWA

z dnia 12 lutego 1970 r.

o zmianie ustawy o kolejach.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kolejami w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- 1) drogi szynowe wraz z przeznaczonymi do ich eksploatacji i utrzymania budowlami, urządzeniami oraz poruszającym się po tych drogach taborem, służące do przewozu osób, przesyłek oraz ładunków,
- 2) urządzenia transportowe linowe i linowo-terenowe, służące do publicznego przewozu osób w celach turystyczno-sportowych.”

b) w ust. 2:

— skreśla się pkt 3.

— dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 3 i nadaje mu się brzmienie:

„3) urządzeń transportowych linowych i linowo-terenowych, eksploatowanych przez jednostki gospodarcze i przeznaczonych wyłącznie do przewozu ładunków, nawet gdyby te urządzenia wychodziły poza teren zakładu.”;

2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kolejki wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 dzielą się na kolejki użytku publicznego i kolejki użytku niepublicznego.”;

3) w art. 3 skreśla się pkt 1 i dotychczasowe pkt 2 i 3 oznacza się jako pkt 1 i 2, przy czym pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o „kolejach piaskowych” — należy przez to rozumieć kolejki użytku niepublicznego, eksploatowane przez podległe Ministrowi Górnictwa i Energetyki przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie zaopatrywaniem zakładów górniczych w materiały podszkodkowe.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Minister Komunikacji w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i po uzgodnieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może, jeżeli wymaga tego interes publiczny, uznać kolejki użytku niepublicznego za kolejki użytku publicznego, jak również kolejki użytku publicznego — za kolejki użytku niepublicznego.”;

5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Minister Komunikacji wydaje przepisy techniczne o utrzymaniu i eksploatacji kolejki, z wyjątkiem przepisów określonych w ust. 3.
2. W stosunku do kolejki piaskowych przepisy techniczne o utrzymaniu kolejki wydaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.
3. Przepisy techniczne o eksploatacji kolejki piaskowych wydaje Minister Górnictwa i Energetyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.”;

6) w art. 7 po wyrazie: „należy” dodaje się wyrazy: „z zastrzeżeniem postanowień art. 32a”;

7) w art. 15 ust. 1 końcowe wyrazy: „dyrektorzy okręgów kolejki państwowych” zastępuje się wyrazami: „naczelnicy dyrektorzy okręgów kolejki państwowych”;

8) w art. 26 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Komunikacji, w zależności od zakresu i warunków eksploatacyjnych danej kolejki użytku niepublicznego, może zarządzić odpłatne dokonywanie na tej kolejki publicznego przewozu przesyłek przez przedsiębiorstwo PKP lub przez użytkownika kolejki użytku niepublicznego oraz określić warunki tego przewozu.”;

9) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Minister Komunikacji ustali warunki, jakim ze względów ekonomicznych powinny odpowiadać bocznicie kolejowe.

2. W zakresie ustalonym przez Ministra Komunikacji, w sprawach dotyczących budowy oraz przebudowy i rozbudowy bocznic kolejowych, inwestorzy obowiązani są uzgadniać swe poczynania z właściwą miejscowo dyrekcją okręgową kolejki państwowych.

3. Wyposażenie bocznic kolejowych w urządzenia do mechanicznego naładunku i wyładunku wagonów i w inne urządzenia techniczne oraz zmiany technologii pracy zarówno zakładu eksploatującego bocznicę, jak i transportu kolejowego na bocznicę, powodujące zmiany w pracy przy obsłudze bocznic przez przedsiębiorstwo PKP, wymagają zgody miejscowo właściwej dyrekcji okręgowej kolejki państwowych.

4. Nowo budowane bocznicie kolejowe powinny być tak usytuowane, aby był możliwy dowóz i odwożenie ładunków transportem samochodowym.

5. Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może zarządzić dokonanie w wyznaczonym terminie przebudowy lub rozbudowy bocznic kolejowych i połączonych z nią kolejowych urządzeń wewnętrzzakładowych, jak również wyposażenia bocznic w niezbędne urządzenia do mechanicznego naładunku i wyładunku wagonów oraz w inne urządzenia — jeżeli będzie to konieczne ze względu na właściwą obsługę bocznic, usprawnienie pracy na przyległych liniach kolejki użytku publicznego albo właściwe wykorzystanie taboru, a także w celu umożliwienia dowozu do bocznic i odwożenia z terenu bocznic ładunków transportem samochodowym.

6. W razie niewykonania przez użytkownika bocznic zarządzeń określonych w ust. 5 lub niedostosowania w wyznaczonym terminie bocznic do warunków wymienionych

- w ust. 1, Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może zarządzić wstrzymanie obsługi, a także likwidację takiej bocznicy.
7. Minister Komunikacji może zarządzić wstrzymanie obsługi bocznic o małym obrocie wagonów lub użytkowanej przez jednostki posiadające warunki do przewozu przesyłek innymi środkami transportu oraz likwidację takiej bocznic.
8. Jeżeli bocznicę posiada odgałęzienia eksploatowane przez różnych użytkowników, właściwa miejscowo dyrekcja okręgowa kolei państwowych może w razie potrzeby wyznaczyć, wiążąco dla wszystkich użytkowników, głównego użytkownika całego zespołu bocznic i określić jego obowiązki.
9. Przepisy ust. 1—8 mają odpowiednie zastosowanie do kolejowych urządzeń transportowych w portach morskich i śródlądowych.”;
- 10) w art. 31 skreśla się ust. 1 i cyfrowe oznaczenie dotychczasowego ust. 2;
- 11) po rozdziale 3 (art. 22—32) dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:
- „Rozdział 3a. Koleje służące do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych oraz koleje przeznaczone dla celów turystyczno-sportowych.

Art. 32a. Minister Komunikacji lub organ przez niego upoważniony może udzielać zezwolenia na budowę, utrzymanie i eksploatację kolei, określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, służących do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych.

Art. 32b. 1. Budowa, utrzymanie i eksploatacja kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2, przeznaczonych do celów turystyczno-sportowych, należy do przedsiębiorstwa PKP lub do jednostek działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki, określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Komunikacji ustala podział zadań w przedmiocie budowy, utrzymania i eksploatacji nowo budowanych kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2 pomiędzy jednostki działające w zakresie kultury fizycznej i turystyki i przedsiębiorstwo PKP.

Art. 32c. Minister Komunikacji:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej w stosunku do kolei określonych w art. 32a, a z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w stosunku do kolei określonych w art. 32b, określi zakres stosowania ustawy do tych kolei, ustali organy powołane do sprawowania nadzoru technicznego nad utrzymaniem tych kolei i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach oraz tryb wykonywania tego nadzoru,
 - 2) ustali warunki, jakim powinni odpowiadać pracownicy zatrudnieni na tych kolejach,
 - 3) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o porządku na tych kolejach.”;
- 12) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto wykracza przeciw przepisom o porządku na kolejach wydanym na podstawie art. 32c pkt 3 i art. 40 ust. 5,

podlega karze grzywny do 1000 złotych.”

Art. 2. Minister Komunikacji ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

14

USTAWA

z dnia 12 lutego 1970 r.

o ustanowieniu polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

Art. 1. Ustanawia się na obszarze wód morskich polską strefę rybołówstwa morskiego.

Art. 2. 1. Polska strefa rybołówstwa morskiego jest położona na zewnątrz od granicy polskiego morza terytorialnego i sięga do linii oddalonej o 12 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość polskiego morza terytorialnego.

2. Bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego są:

w Zatoce Gdańskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich do punktu o współ-

rzędnych: 54° 36' 15" szerokości geograficznej północnej i 19° 24' 22" długości geograficznej wschodniej,

w Zatoce Pomorskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Niemieckiej Republiki Demokratycznej do punktu o współrzędnych: 54° 07' 37" szerokości geograficznej północnej oraz 14° 16' 51" długości geograficznej wschodniej.

Art. 3. 1. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie wyłącznie polskie statki rybackie.

2. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego w granicach od 6 do 12 mili morskiej, licząc od linii podsta-